

Morgenbladet for den 17de novbr 1949 inneholdt en lederartikkel med overskriften : "Fredslegenden" og som bevis for sin påstand at Norge var i krig med Tyskland etter den 10de juni 1940 kommer redaksjonen med flere helt uholdbare påstande.

Morgenbladet sier f.eks. at prisedomstolen i Hamburg tok alle norske skip i hjemlige farvann som god prise. MEN - bladet fortier at denne dom - som tiel. nevnt - ble omstøtt av Overretten . Den norske påstand om at vi ikke var i krig med Tyskland ble anerkjent.

Som et annet bevis for at det var krigstilstand framholder Morgenbladet : de rettslige tilstande under okkupasjonen med standretter, deportasjoner og eksekusjoner, uten noe hensyn til norsk lov og rettspraksis. Morgenbladet glemmer at det var krigens lov, som den gang gjalt.

Her i Norge tok de tyske overgrep først riktig fatt etter at sabotasjehandlingene og likvideringene fra norsk side begyndte. Da fikk det norske folk føle "jernhelen". Den advarsel som general Ruge ga oss sommeren 1940 lød slik : (se UK inst. I bil. II side 312) :

"Den dag kommer da dere atter kan reise hodet. Vent på dagen, vent med ro og tillit.
Gjør ikke noe uoverlagt som kan gi erobreren påskudd til represalier.

At det forekom overgrep i okkupasjonstiden - også i 1940 - er ikke til å benekte, men har vi ikke selv en aldri så liten skyld heri, fordi vi ikke fulgte general Ruges parole ?

Raskapen er ikke bare et tysk fenomen. Vi har opplevet og hørt berettet om de næste overgrep etter frigjøringen - i fredstid - . Vi har hørt og opplevet hvorledes myndighetene sulteforet NS folk sommeren 1945 . Landssvikpolitiet har gjort bruk av trusler, skremsler og skjerpet fengsel. NS fanger er blitt legemlig og sjelelig torturert med døden til følge

I min bok : "Utrolig men sant" har jeg berørt endel slike saker. Min bok granskes av det offentlig, men kun en enkelt påstand er gjenstand for granskning. Jeg føler meg overbevist om at også denne sak blir henlagt - og så skal vel saken dysses ned. Da det første rettsmøte ble holdt forlangte politiet dørene lukket - vel fordi at offentligheten ikke skulle få høre, at jeg hadde bomsikre beviser for min påstand. Slike granskninger synes kun å ha det mål og berolige offentligheten. Politiet arbeider - men noe resultat blir det vel

~~XXXX~~ aldri, når det gjelder angrep på landssvikpolitiets tjenestemenn, bobestyrere o.s.v.

Som bevis for at forholdene i fengslene i Norge i 1940 - under tysk ledelse - var meget gode kan siteres litt fra oberst Gabriel Lunds bok: "Dødsdømt" Den utkom høsten 1945, men ble straks trukket tilbake, da de beretninger som oberst Lund framkom med nok ikke passet for den "Hetzstemning" som skulle opparbeides:

- 1) de norske fangevokterne på Møllergaten 19 betegnet forholdene der som et fengsel i operetten "Flaggermusen"
- 2) Ronald Fangen uttalte til oberst Lund at de tyske fangevokterne var de beste ambassadører Tyskland kunne ha sent til Norge,
- 3) Oberst Lund nevner at Solem og Staff holdt et veritabelt champagnegilde i fengslet under besøk av kvinnelige pårørende.
- 4) Julekvellen 1940 i Møllergt 19 beskriver Lund slik: Først kl 1/2-2 ble det ro i fengslet. Maken til julekvell har vel ingen annen opplevet, enten der eller annetsteds.
- 5) På side 120 skriver Lund at det har vært en opplevelse som de (Mads Wiel og Anker) ikke for meget godt ville ha unnvært. Lignende uttalelser har jeg (oberst Lund) virkelig hørt av adskillige som etter meget lengere tids opphold kom ut fra fengslet Grini i Bærum.

Oberst Lund satt fengslet med dødsstraff over seg fra juni 1940 til februar 1943. Da ble han benådet. I fengselstiden fikk han sogar tillatelse til å besøke sin hustru - uten vakt - .

Myndighetene slapp i 1945 mobben løs - i de lovløse dage, som varte temmelig lenge. - Brutale sadister, tyveknekter fikk fritt spillerom . Et utal av NS folk har fått sin helse knekket såvel p.g.a. sulteforingen i 1940 og behandlingen.

Den engelske kaptein Liddel Hart har i sin bok: "På den annen side av bakken" kommet med den oppsiktsvekkende uttalelse at mange britiske soldater, som hadde vært i tysk fangenskap - og likeså renlivede antinasister i Frankrike, Belgia og Holland - har sagt rent ut, at den tyske besetningshær (ikke S.S.) i det store og hele hadde oppført seg bedre enn de allierte hære, som kom for å befri dem. Det er skabbede får i alle land.

Herhjemme har myndigheten, kirkens menn og juristene tiet - vel vidende om de overgrep og misgjerninger som er øvet og dermed står de for Historien som medansvarlige alle sammen.

Jeg vil her minnes tre verdifulle mennesker som etter min oppfatning døde p.g.a. den behandling de fikk i fengslene: grosserer Henry Johansen, generalkonsul Hildisch og Stenersen, som hengte seg på Ilebø.

Lord Hankeys påstand at den tyske invasjon i Norge var en forsvarshandling.

I sin bok "På den annen side av bakken" nevner Liddell Hart, at Lord Hankey, som var medlem av det britiske krigskabinett i 1939 har fremført den påstand at :

den engelske regjering den 29.9. 1939 hadde forlangt utarbeidet planer til sikring av det strategiske herredømme over Norge med det formål å besette malmgrubene i Nordsværike.

Liddell Hart anfører at når dette ikke kom til utførelse så skyltes det Finlands kapitulasjon overfor Rusland. Den engelske regjering innskrenket seg derfor (den 28.3.40) til å treffe beslutning om utlegging av miner i det norske farvann.

Det kan vel neppe være tvil om at tyskerne -gjennom sine spioner - var fullt klar over de alliertes planer helt fra septbr 1939. Liddell Hart skriver at Hitler hadde opprindelig hatt den oppfatning at et nøytralt Norge var det beste for Tyskland. Han anfører en uttalelse av admiral Voss:

"Det britiske angrep på Altmark ble avgjørende ved den virkning det hadde hatt på Hitler - det var luntten som utløste angrepet på Norge.

Liddell Hart skriver, at Hitler mente at når Churchill var parat til å krenke Norges nøytralitet for en håndfull krigsfanger, ville han ikke betenke seg også på å krenke den, hvis han derved kunne avbryte malmtilførselen fra Narvik, der var livsviktig for Tyskland.

Derfor - skriver Liddell Hart - besluttet Hitler seg til å komme England i forkjøpet.

Liddell Hart nevner også at Lord Hankey i Overhuset den 5.5.49 har sagt, at det nå ikke lenger går an å akseptere Nürnbergdomstolens slutning at den tyske invasjon var en angrepshandling. Det var en forsvarshandling.

(Se "Politikken" for den 1/11/49)
Da de norske torpedobåter ikke benyttet seg av sin rett og PLIKT til å skyte på "Cossack" i Jøssingfjord sto det klart for tyskerne at Norge ikke ville beskytte sin nøytralitet og Hitler fikk derved full rett til å gripe inn for å besette vårt land.

Etter dette vil det bli vanskelig for den norske propaganda å komme med uttrykk som : det tyske overfall. Tiltross for Stortingets beslutning om at vi skulle hevde vår nøytralitet - må de ansvarlige bak stortingets rygg ha bestemt noe annet . For å dekke over disse handlinger - ingen mobilisering - ingen utlegging av miner , som vel må være landsforrederiske handlinger - er det å 100.000 NS folk må lide som "syndebukker.

Landssvikpolitiets bruk av provokatører . Bruk av falske
provokatørrapporter - vidneutsagn mot politiske fanger.

I min bok : "Utrolig men sant" har jeg nevnt flere eksempler på at Landssvikpolitiet har gjort bruk av slike provokatører. Jeg hadde ventet at Riksadvokaten ville ha tatt opp disse beskyldninger til granskning - men nei det er ikke blitt gjort. Det skal dysses ned.

Norges Handels- og Sjøfartstidende har et par gange - nå sist den 21.11.49 - tatt opp en slik provokatør sak , som vel også er den mest gemene som er blitt kjent.

Bernt Somdalen var først dødsdømt - men fikk dommen endret til livsvarig fengsel er blitt benyttet til å avhøre NS fanger. Han har avgitt rapporter til Landssvikpolitiet, som dette har benyttet under rettssaker mot disse fanger . Han har festet sammen med landssvikpolitiets folk - for statens regning. Han har fått lov til å bære vapen . Somdalen skal iflg NHST ha uttalt i en rapport at han ikke en gang av Sipo ble benyttet ^{til} så lømpne provokasjoner , som landssvikpolitiet forlangte av ham.

Somdalen skal gjennom Akershus fengselsdirektør ha tilbudt seg å hjelpe politiet i etterforskningen mot NS folk, dersom dette kunne komme ham tilgode. Dette er så blitt akseptert.

I alle de rettssaker mot NS folk (f.eks. mot Maggi Andersen som nå sitter på Brettveit) hvor Bernt Somdalen og andre provokatører har opptrått som vidner - eller etterforskere må en jo anta, at de dømmende myndigheter må ha tatt hensyn til slike vitneprov - eller politirapporter.

Det må da i rettferdighetens navn være et billig krav at disse rettssaker må tas opp til fornyet behandling. Det sitter sikkert en rekke fanger idag som er dømt og fått en hard dom p.g.a. landssvikpolitiets provokatører.

Hvis det helt kan klarlegges at disse provokatører har avlagt falsk vitneprov - falske politiforklaringe - må da ikke d' herrer Gløer Johansen og politiinspektør L'Abbe Lund stå ansvarlig for a ha neuvirket til disse falske vitneprov og politiforklaringer. Skal også dette dysses ned.

Oslo 21. november 1949
G. Harsen